

A OMKE. vezetősége a kereskedelem jövő feladatairól.

(Saját tudósítónktól.) Az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés központi választmánya Budapesten vasárnap délelőtt 10 órakor élénken látogatott gyűlést tartott Sándor Pál országgyűlési képviselő elnöklésével. A gyűlésen több kereskedelmi kamara is képviseltette magát; a budapesti kamara részéről Vágó József, a debreceni kamara részéről pedig Szávay Gyula titkár jelent meg az OMKE. gyűlésén; az egyesülés szegedi képviselőjét Vermes Zsigmond titkár látta el.

Sándor Pál elnök lendületes szavakkal nyitotta meg az ülést. Kiemelte, hogy az OMKE. a háborús időszak alatt, ahol csak alkalmá kínálkozott, mindenkor megtette a maga kötelességét. Megemlékezett dr. Schreyer Jakab udvari tanácsos, választmányi tagról, aki a csődön kívüli kényszeregyezés ügyével szakszerűen foglalkozott és ezt a kérdést állandóan felszínre tartotta. Nagy érdeme van neki abban, hogy most már ebből rövidesen törvény lesz.

Az elnök javaslatára jegyzőkönyvileg örökítik meg dr. Schreyer érdemeit.

Ezután dr. Szende Pál főtitkár terjesztette elő az egyesülés múlt évi működéséről szóló jelentését. Az agilis főtitkár tartalmas beszédben mutatott rá arra, hogy az OMKE. mindenkor arra törekedett, hogy a közlekedési viszonyok feljavítására az állam nagyobb beruházásokat eszközöljön és a háboru beigazolta azt, hogy helyes alapon indult ki az egyesülésnek ez irányú állásfoglalása. Az egyesülés a moratórium egyes rendelkezéseinél is iparkodott felfogását a legilletékesebb köröknél kifejezésre juttatni. Ugyancsak érvényesítette befolyását a Haditermék R. Társaság megalakulásánál és annak egyes mozzanatainál. Az egyesülés előmozdította továbbá az alkalmazottak szolgálati viszonyának törvényes uton való szabályozását és az ide vonatkozó rendelet már életbe is lépett.

A kereskedelemnek kelet felé való kiterjeszkedését igen fontos dolognak tartotta az egyesülés, aminek egyik kétségbenvonhatatlan jele az, hogy megalkotta a Magyar-Bosnyák Gazdasági Központot, amely a kivitelrel foglalkozó kereskedőknek határozottan előnyére van. Örömmel jelentette a főtitkár, hogy úgy a kereskedelmi-, mint az igazságügyminisztérium minden, a kereskedelmi érdeket közelebbről érintő ügyben az OMKE. választmányát kikérte és az sok esetben figyelembe is vették. Sajnálattal mutatott azonban arra a körülményre, hogy az agrár érdekek messzemenő támogatásban részesülnek, ami bizony sok esetben a kereskedelem rovására történik.

A főtitkár előterjesztésének során foglalkozott azokkal az előre látható körülményekkel is, amelyek a kereskedelem tekintetében a háboru után elő fognak állani és attól tart, hogy a kereskedelem minden alap nélkül kedvezőtlen elbírálás tárgyát fogja képezni. A kereskedelem érdekeinek hathatós istápolására hivatott tényezők lépjenek azért majd sorompóba, ne terrorizáltassák magukat és ösmerjék legfőbb kötelességüknek, hogy a kereskedelem rovására megnyilvánuló jelenségeknek elejét vevék.

A főtitkár élénk figyelemmel kísért és általános helyesléssel fogadott jelentésének tudomásul vétele után dr. Balkányi Kálmán titkár a Magyar-Bosnyák Gazdasági Központ ügyeit terjesztette elő és szakszerű felvilágosítással szolgált minden irányban. — Hangsúlyozta, hogy a központ eddigi kéréseit az egész Balkánra kívánja kiterjeszteni, hogy ezáltal a kivittel foglalkozó kereskedőknek új összeköttetéseket teremtsen.

A központi választmány nagy tetszéssel fogadta a titkár érdekes fejtegetéseit és bizonyára a központi választmány minden tagja törekvéseiben támogatni fogja. Auer Róbert a Kereskedelmi Utazók Egyesületének elnöke a központi választmánynak figyelmébe ajánlotta, hogy a kereskedelmi utazók osztálya, mely a háboru folyama alatt csak korlátozott mértékben nyerhetett foglalkoztatást, a háboru befejezése után azonban fontos szerep betöltésére lesz hivatott és így arra kéri az OMKE. elnökségét, hogy ezen testület érdekeit mozdítsa elő. Az OMKE. választmánya készséggel ígérte meg támogatását.

A központi választmányt az OMKE. elnökségének eddigi működése meggyőzte arról, hogy a vezetés a legjobb kezekben van Sándor Pál országgyűlési képviselő elnökkel az élén olyan tevékenységet fejt ki, hogy az ország egész kereskedelmének haláljára érdemes.

HIREK

0000

A török Vörös Félhold képeslevelezőlapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

Tiszti szalonnadrág keskeny vörös csikkal.

Éjfél van. A katonai járványkórház kapuja nyitva, a kórház előtt három szerbfoglyokkal zsúfolt villamos. A sebesültek hangos sóhajta egybeolvad a haldoklók borzalmas halálhörgésével. Katonai vezényszavak, káromkodás, idegesség, de példás rend és bámulatos tisztaság. Egyenkint szedik le a hordágyasokat, a sebesülteket kettősrendbe sorakozva vonulnak a fertőtlenítőbe. Egy baka szerbül vallatja az egyik foglyot és örömmel jelenti, — azt hiszi fontos személyiséggel beszélt — hogy a belgrádi vasuti állomás főportása is kézre került.

Az egyik barakban a borbélyok várják a földszinü, kiaszott esontvázkatonákat. Félve, szemük ide-oda ugrál, ülnek le, hogy a borotva hozzáférjen. Ezek, ezek a szellemvitéz, kiéhezett, buta, rongyos, tetves, lázas, rohadt, reszkető álkatonák akartak ellentállni a magyar bakának? Kacagni kellene, ha nem volna olyan szomorú.

Az egyik hordágyas nagyon oda van, pokróccal letakarták, mégis a hideg veríték üt ki az arcán. Fázik, didereg — fél. Két baka, a hadnagy távolabb áll, onnan nézi a munkát — vetkőztetni kezdi. A pokrócot leveszik róla, félredobják.

Artikulátlan kiáltás tör ki ekkor a hadnagy torkán.

— Hol vetted, hol vetted? Beszélj! — ordítja és vékony lovaglopálcajával a szerbről leszedett nadrágra mutat.

A többiek nem értik, kérdő tekintettel ostromolják a tisztet. Végre megértik: a szerben tiszti szalon-nadrág van, keskeny vörös csikkal. Magyar-osztrák egyenruha.

A hadnagy most már nyugodtabban nézi a nadrágot, a gombokon a felírást: Weiner és Grünbaum. Félre fordul, könnyes a szeme. A hadnagy sir. Hogy lehet sirni egy tiszti szalon nadrág láttán, hogy lehet sirni afölött, hogy: készítette Weiner és Grünbaum.

(t. r.)

— A külügyminiszter a király előtt. Bécsből táviratozzák a Budapesti Tudósító-nak, hogy a király hétfőn kihallgatáson fogadta báró Burián István külügyminisztert.

— A második háborús karácsony. A béke, a szeretet, a család ünnepe közeledik. A nemzetek gigászi küzdelme mégsem esőként, a gyilkoló fegyverek tüze mégis fokozódik, milliók óhajtott békéje messze késik. Mig az igazságért küzdő hadseregünk feje köré a győzelem babékoszorúja fon glóriát; a mi kötelességünk a kórházakban értünk szenvedő hős katonák szomorú karácsonyát szeretettől ragyogó derűs ünneppé varázsolni. Szívünk, lelkünk e parancsa most nemcsak ajándékot, fáradozást, hanem lemondást, magunktól megvonást, igazi áldozatot követel. Ha e karácsony nem is lesz gazdag ajándékokban, mint a tavalyi volt, de gazdagabb lesz lelki értékben, sok-sok fájdalmas szívnek megértő érzésében. Tavaly versenyezett Szeged nemes társadalma abban, hogy kiki a maga betegét jobban elhalmozta, s így megtörténhetett hogy az elosztás egyenlőtlenné vált; most ennek elkerülésére az a törekvésünk, hogy a katonai parancsnoksággal együtt, egységesen járjunk el. A közönség munkájának megkönnyítésére kérjük, hogy kiki bizza reánk ajándékát, mi azt összegyűjtjük, a hiányzó tárgyakat pótolva, egyenlő csomagokba elhelyezzük s a kiosztást rendező hölgyeknek a kórházak létszáma arányában átadjuk. E célra december 20-ig bezárólag gyűjtjük a nem romló dolgokat: tárcsa, dohány, szivar, cigaretta, pipa, zseb-kendő, íróeszköz, zsebkész, harisnya, érmele-gítő, keztyű, stb. és december 22-én kérjük az étel és italművek beküldését. Különösen kérjük az igen tisztelt kereskedő, szállító és vendéglős cégeket, hogy áldozatkészségükkel bennünket ezuttal is szíveskedjenek támogatni. Az adományokat a Belvárosi óvoda I. em. nagy termébe (Toldy-utca, királyi tábla mögött) kéri a Szegedi Nőipari és Házipari Egyesület Hadsegítő Bizottságának Elnöksége.

— Veszt a város a közélélmzésen. Völgyessy János városi gazdász — a tanács megbízásából — részletes kimutatást terjesztett be a közélélmzési bevásárlásokról s eladásokról. Jelentése szerint a hatóság élelmiszer-üzleteinek összes forgalmat egymillió és kétszáznegyezer korona. A veszteség harmincegyezer és háromszáznyolcvan kiló korona. A veszteségtől nem kell megijedni, hiszen nem is volt és nem is lehetett szándékában a hatóságnak, hogy az üzleteket nyereséggel folytassa. Természetesen olyan veszteségekre gondolunk, amelyek a közélélmzés megjavítása érdekében elkerülhetetlenek voltak és nem olyanokra, amelyek esetleg rossz üzletkötés folytán állnak elő.

— Kitüntetés. Dr. Faragó József tartalékos főhadnagyot, szegedi ügyvédet aki a háboru kezdete óta teljesít katonai szolgálatot, az ellenség előtt teljesítő kitünő szolgálataért a király a signum laudis-szal kitüntette. Faragónak ez a második kitüntetése.

— Osztrák minisztertanács. Bécsből táviratozzák a Budapesti Tudósító-nak: Az osztrák kormány szombaton hosszabb minisztertanácsot tartott, amelyen a három új miniszter is részt vett. Vasárnap gróf Stürgkh miniszterelnök különkihallgatáson jelent meg ő felségénél.

— Hatósági csecsemővédelem Felső-tanyán A dr. Szalay József, főkapitány vezetésével álló hatósági csecsemővédelmi bi-